

32013R0152

23.2.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 52/37

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 152/2013**od 19. prosinca 2012.****o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju, u vezi s regulatornim tehničkim standardima o kapitalnim zahtjevima za središnje druge ugovorne strane****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ⁽²⁾, a posebno njezin članak 16. stavak 3.,

budući da:

- (1) Uredbom (EU) br. 648/2012 utvrđuju se, između ostalog, bonitetni zahtjevi za središnje druge ugovorne strane kako bi se osiguralo da su one sigurne te da u svakom trenutku ispunjavaju kapitalne zahtjeve. Budući da su rizici koji proizlaze iz aktivnosti poravnjanja u velikom opsegu pokriveni posebnim financijskim sredstvima, takvi kapitalni zahtjevi trebali bi u svakom trenutku osigurati adekvatnu kapitaliziranost središnjih drugih ugovornih strana povezano s kreditnim rizicima, rizicima druge ugovorne stranke, tržišnim rizicima, operativnim rizicima, pravnim rizicima i rizicima poslovanja koji već nisu pokriveni tim posebnim financijskim sredstvima te da su u stanju, ako je potrebno, provesti zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti.
- (2) Kapitalne zahtjeve za kreditne institucije i investicijska društva trebalo bi posebno uzeti u obzir povezano s tehničkim standardima budući da su središnje druge ugovorne strane, dok obavljaju nepokrivene aktivnosti, izložene rizicima koji su slični rizicima kojima su izložene kreditne institucije i investicijska društva. Trebalo bi također uzeti u obzir odgovarajuće dijelove Načela za infrastrukturu financijskog tržišta Odbora za platni sustav i sustav namire i Međunarodne organizacije nadzornih tijela za vrijednosne papire (CPSS-IOSCO načela). Kako bi se osiguralo da su središnje druge ugovorne strane u stanju provesti uredno zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti, one bi trebale imati dostatna financijska sredstva za pokrivanje operativnih troškova tijekom primjerenog vremenskog razdoblja. Središnja druga ugovorna strana trebala bi moći tijekom navedenog vremenskog razdoblja uvesti sve vrste mjera kako bi reorganizirala svoje kritične aktivnosti, uključujući dokapitalizaciju, zamjenu rukovodstva, revidiranje poslovnih strategija, strukture troškova ili naknada, restrukturiranje usluga koje nudi, likvidaciju svog portfelja za poravnjanje ili njegovo spajanje s drugom središnjom drugom ugovornom stranom ili prijenos svojih aktivnosti na drugu

središnju drugu ugovornu stranu. Središnja druga ugovorna strana trebala bi nastaviti svoje poslovanje i tijekom zatvaranja ili restrukturiranja. U tom slučaju, neki troškovi, kao što su troškovi promidžbe, mogu se smanjiti, dok se drugi troškovi, kao što su pravni troškovi, mogu povećati. Stoga se godišnji bruto operativni troškovi smatraju odgovarajućom procjenom stvarnih troškova tijekom zatvaranja ili restrukturiranja poslovanja središnje druge ugovorne strane. Kako bi se uzele u obzir različitosti računovodstvenih praksi središnjih drugih ugovornih strana, operativni troškovi bi se trebali tretirati u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (MSFI) koji su doneseni u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda ⁽³⁾ ili u skladu s brojnim drugim ograničenim pravilima koja se primjenjuju u tom području kako je navedeno u pravu Unije.

- (3) Budući da bi kapital u svakom trenutku trebao biti dovoljan kako bi se osiguralo uredno zatvaranje ili odgovarajuća zaštita od odgovarajućih rizika kako se zahtijeva u članku 16. stavku 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, potrebno je uspostaviti sustav ranog upozoravanja kako bi se omogućilo nadležnim tijelima da budu dovoljno unaprijed obaviještena o situacijama u kojima se kapital središnje druge ugovorne strane približava razini određenoj kapitalnim zahtjevom uvođenjem praga obavješćivanja koji iznosi 110 % kapitalnog zahtjeva.
- (4) Neovisno o poteškoćama pri kvantificiranju izloženosti operativnom riziku, Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ⁽⁴⁾ referentno je mjerilo s ciljem određivanja kapitalnog zahtjeva za središnje druge ugovorne strane. U skladu s Direktivom 2006/48/EZ, definicija operativnog rizika trebala bi uključivati pravni rizik u vezi s tehničkim standardima o kapitalnim zahtjevima za središnje druge ugovorne strane.
- (5) Direktiva 2006/48/EZ i Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ⁽⁵⁾ referentna su mjerila za potrebe određivanja kapitalnih zahtjeva za pokrivanje kreditnog rizika, rizika druge ugovorne stranke i tržišnog rizika koji nisu pokriveni posebnim financijskim sredstvima budući da su oni slični onima kreditnih institucija ili investicijskih društava.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

⁽³⁾ SL L 243, 11.9.2002., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 201.

- (6) Središnja druga ugovorna strana ne mora imati kapital za trgovinske izloženosti i doprinose jamstvenom fondu koje proizlaze iz ugovora o međudjelovanju ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 52. i 53. Uredbe (EU) br. 648/2012. Međutim, ako tim zahtjevima nije udovoljeno, povezanosti između središnjih drugih ugovornih strana mogu ih izložiti dodatnom riziku ako njihov kolateral nije u potpunosti zaštićen i neovisan o stečaju ili ako su doprinosi jamstvenom fondu ugroženi u slučaju da dođe do nastanka statusa neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane primatelja. Stoga bi se u takvim slučajevima kapitalni zahtjevi trebali primjenjivati na doprinose jamstvenom fondu i trgovinske izloženosti prema drugim središnjim drugim ugovornim stranama. Kako bi se izbjegao učinak zaraze, tretman doprinosa jamstvenim fondovima drugih središnjih drugih ugovornih strana trebao bi općenito biti konzervativniji nego tretman izloženosti kreditne institucije središnjim drugim ugovornim stranama. Vlastita sredstva središnje druge ugovorne strane koja se upotrebljavaju za doprinose jamstvenom fondu druge središnje druge ugovorne strane ne bi se smjela uzimati u obzir za potrebe članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 budući da nisu investirana u skladu s njegovom investicijskom politikom. Njih se također ne bi smjelo dvostruko ubrajati s ciljem izračuna rizikom ponderiranih izloženosti koje proizlaze iz tih doprinosa.
- (7) Vrijeme potrebno za uredno zatvaranje aktivnosti strogo ovisi o uslugama poravnanja koje pruža pojedina središnja druga ugovorna strana te o tržišnom okružju u kojem posluje, posebno u slučajevima kada druga središnja druga ugovorna strana može preuzeti usluge koje ona pruža. Stoga bi se broj mjeseci potreban za zatvaranje trebao temeljiti na vlastitoj procjeni središnje druge ugovorne strane, u skladu s odobrenjem nadležnog tijela. Potrebno je uvesti najkraće razdoblje od šest mjeseci kako bi se osigurala razborita razina kapitalnih zahtjeva.
- (8) Rizik poslovanja odnosi se na rizik koji središnja druga ugovorna strana preuzima zbog svoje učinkovitosti i mogućih promjena u općim uvjetima poslovanja koje mogu narušiti njezinu financijsku poziciju kao posljedica pada njezinih prihoda ili povećanja troškova koji rezultiraju gubitkom koji se mora naplatiti iz kapitala. Budući da razina rizika poslovanja uvelike ovisi o pojedinačnoj situaciji svake središnje druge ugovorne strane te je mogu uzrokovati različiti činitelji, kao što su neučinkoviti postupci, nepovoljno tržišno okružje, nedjelotvoran odgovor na tehnološki napredak ili loša provedba poslovnih strategija, kapitalni zahtjev trebao bi se temeljiti na vlastitoj procjeni središnje druge ugovorne strane, u skladu s odobrenjem nadležnog tijela. Potrebno je uvesti najnižu razinu kako bi se osigurala razborita razina kapitalnih zahtjeva.
- (9) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (European Banking Authority, EBA) je prije dostavljanja nacрта tehničkih standarda na kojima se ova Uredba zasniva blisko surađivalo s Europskim sustavom središnjih banaka (ESSB) te se savjetovalo s Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala (European Securities and Markets Authority, ESMA). Ono je također

provelo otvorenu javnu raspravu o nacrtu regulatornih tehničkih standarda, analiziralo potencijalne povezane troškove i koristi te zatražilo mišljenje Interesne skupine za bankarstvo koja je osnovana u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (10) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) dostavilo Europskoj komisiji,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Kapitalni zahtjevi

1. Kapital središnje druge ugovorne strane, uključujući zadržanu dobit i rezerve, u svakom je trenutku veći ili jednak zbroju:
- (a) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za zatvaranje ili restrukturiranje njezinih aktivnosti koji su izračunani u skladu s člankom 2.;
 - (b) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za operativni i pravni rizik koji su izračunani u skladu s člankom 3.;
 - (c) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za kreditni rizik, rizik druge ugovorne stranke i tržišni rizik koji su izračunani u skladu s člankom 4.;
 - (d) kapitalnih zahtjeva središnje druge ugovorne strane za rizik poslovanja koji su izračunani u skladu s člankom 5.
2. Središnja druga ugovorna strana ima uspostavljene postupke za utvrđivanje svih izvora rizika koji mogu utjecati na njezino kontinuirano poslovanje te razmatra vjerojatnost potencijalnih nepovoljnih učinaka na njezine prihode ili troškove i razinu njezinog kapitala.
3. Ako je iznos kapitala središnje druge ugovorne strane iz stavka 1. manji od 110 % kapitalnih zahtjeva ili manji od 110 % od 7,5 milijuna EUR („prag za obavješćivanje“), središnja druga ugovorna strana odmah obavješćuje nadležno tijelo te ga redovito izvješćuje o novim informacijama barem jednom tjedno dok se iznos kapitala središnje druge ugovorne strane na vrati na razinu iznad praga za obavješćivanje.
4. Navedena obavijest u pisanom je obliku te sadrži sljedeće elemente:
- (a) razloge zbog kojih je kapital središnje druge ugovorne strane ispod praga za obavješćivanje i opis kratkoročnih predviđanja financijske situacije središnje druge ugovorne strane;

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

(b) sveobuhvatan opis mjera koje središnja druga ugovorna strana namjerava donijeti kako bi osigurala trajno ispunjavanje kapitalnih zahtjeva.

Članak 2.

Kapitalni zahtjevi za zatvaranje ili restrukturiranje

1. Središnja druga ugovorna strana dijeli svoje godišnje bruto operativne troškove sa 12 kako bi utvrdila svoje mjesečne bruto operativne troškove te množi rezultat s vremenskim razdobljem za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti koje je utvrđeno u skladu sa stavkom 2. Rezultat ovog izračuna je kapital koji se mora osigurati za uredno zatvaranje ili restrukturiranje aktivnosti središnje druge ugovorne strane.

2. Kako bi odredila vremensko razdoblje za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti iz stavka 1., središnja druga ugovorna strana dostavlja nadležnom tijelu na odobrenje u skladu s njegovim ovlastima u skladu s glavom III. Uredbe (EU) br. 648/2012 vlastitu procjenu prikladnog vremenskog razdoblja za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti. Procijenjeno vremensko razdoblje je dovoljno kako bi se osiguralo, uključujući i u stresnim uvjetima na tržištu, zatvaranje ili restrukturiranje aktivnost, reorganizaciju poslovanja, likvidaciju portfelja za poravnanje ili prijenos aktivnosti poravnjanja središnje druge ugovorne strane na drugu središnju drugu ugovornu stranu. Procjena uzima u obzir likvidnost, opseg, ročnu strukturu i moguće prekogranične prepreke povezano s pozicijama druge ugovorne stranke te vrste proizvoda koji se poravnavaju. Vremensko razdoblje za zatvaranje ili restrukturiranje njezinih aktivnosti koje se upotrebljava za izračun kapitalnog zahtjeva jest najmanje šest mjeseci.

3. Središnja druga ugovorna strana ažurira svoju procjenu prikladnog vremenskog razdoblja za zatvaranje ili restrukturiranje svojih aktivnosti kad god dođe do značajne promjene u pretpostavkama na kojima se temelji procjena te dostavlja ažuriranu procjenu nadležnom tijelu na odobrenje.

4. Za potrebe primjene ovog članka, operativni troškovi tretiraju se u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (MSFI), koji su usvojeni u skladu su Uredbom (EZ) br. 1606/2002 ili u skladu s direktivama Vijeća 78/660/EEZ⁽¹⁾, 83/349/EEZ⁽²⁾ i 86/635/EEZ⁽³⁾ ili u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima treće zemlje za koje je utvrđeno da su istovrijedna MSFI-ju u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 1569/2007⁽⁴⁾ ili računovodstvenim standardima treće zemlje čija je uporaba dozvoljena u skladu s člankom 4. te Uredbe, prema potrebi. Središnje druge ugovorne strane upotrebljavaju posljednje revidirane podatke iz svojih godišnjih financijskih izvještaja.

Članak 3.

Kapitalni zahtjevi za operativne i pravne rizike

1. Središnja druga ugovorna strana izračunava kapitalne zahtjeve za operativni rizik, uključujući pravni rizik, iz

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

⁽²⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1.

⁽³⁾ SL L 372, 31.12.1986., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 340, 22.12.2007., str. 66.

članka 1. upotrebom Jednostavnog pristupa ili Naprednog pristupa kako je predviđeno u Direktivi 2006/48/EZ u skladu s ograničenjima iz stavaka od 2. do 7.

2. Središnja druga ugovorna strana može upotrijebiti Jednostavni pristup za izračun svojih kapitalnih zahtjeva za operativni rizik u skladu s člankom 103. Direktive 2006/48/EZ.

3. Središnja druga ugovorna strana ima dobro dokumentiran sustav procjene i upravljanja operativnim rizikom s jasno dodijeljenim odgovornostima za taj sustav. Ona utvrđuje svoje izloženosti operativnom riziku te prati odgovarajuće podatke o operativnom riziku, uključujući podatke o značajnim materijalnim gubicima. Navedeni sustav redovito pregledava neovisna strana koja raspolaže potrebnim znanjem za obavljanje takvog pregleda.

4. Sustav procjene operativnog rizika središnje druge ugovorne strane integriran je u procese upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane. Njegov rezultat je sastavni dio procesa praćenja i upravljanja profilom rizičnosti središnje druge ugovorne strane za operativni rizik.

5. Središnja druga ugovorna strana provodi sustav izvješćivanja višeg rukovodstva koji osigurava izvješćivanje odgovarajućih funkcija u institucijama o operativnom riziku. Središnja druga ugovorna strana ima postupke za poduzimanje odgovarajućih mjera u skladu s informacijama u izvješćima upravi.

6. Središnja druga ugovorna strana može od svog nadležnog tijela zatražiti odobrenje za upotrebu Naprednog pristupa. Nadležno tijelo može izdati središnjoj drugoj ugovornoj strani odobrenje za upotrebu Naprednog pristupa na temelju vlastitih sustava mjerenja operativnog rizika u skladu s člankom 105. Direktive 2006/48/EZ.

7. Središnje druge ugovorne strane koje upotrebljavaju Napredni pristup kako je navedeno u stavku 6. za izračun svojih kapitalnih zahtjeva za operativni rizik imaju kapital koji je u svakom trenutku veći ili jednak 80 % kapitala koji je potreban za uporabu Jednostavnog pristupa u skladu sa stavkom 2.

Članak 4.

Kapitalni zahtjevi za kreditni rizik, rizik druge ugovorne stranke i tržišni rizik koji već nisu pokriveni posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012

1. Središnja druga ugovorna strana izračunava svoje kapitalne zahtjeve iz članka 1. kao zbroj 8 % iznosa svojih rizikom ponderiranih izloženosti za kreditni rizik i rizik druge ugovorne stranke i svojih kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik izračunanih u skladu s direktivama 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, u skladu s ograničenjima iz stavaka od 2. do 5.

2. Za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik koji već nije pokriven posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana upotrebljava metode iz priloga od I. do IV. Direktivi 2006/49/EZ.

3. Za izračun iznosa rizikom ponderirane izloženosti za kreditni rizik koji već nije pokriven posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana upotrebljava Standardizirani pristup za kreditni rizik iz članka od 78. do 83. Direktive 2006/48/EZ.

4. Za izračun iznosa rizikom ponderirane izloženosti za kreditni rizik koji već nije pokriven posebnim financijskim sredstvima iz članka od 41. do 44. Uredbe (EU) br. 648/2012, središnja druga ugovorna strana upotrebljava Metodu tržišne vrijednosti iz Priloga III. dijela 3. Direktive 2006/48/EZ i Složenu metodu za financijske kolaterale primjenjujući supervizorske korektivne faktore iz Priloga VIII. dijela 3. Direktive 2006/48/EZ.

5. U slučaju kada nisu ispunjeni svi uvjeti iz članka 52. i 53. Uredbe (EU) br. 648/2012 i ako središnja druga ugovorna strana ne upotrebljava svoja vlastita sredstva, središnja druga ugovorna strana primjenjuje ponder rizika od 1 250 % na

svoje izloženosti koje proizlaze iz doprinosa jamstvenom fondu druge središnje druge ugovorne strane i ponder rizika od 2 % na svoje trgovinske izloženosti prema drugoj središnjoj drugoj ugovornoj strani.

Članak 5.

Kapitalni zahtjevi za rizik poslovanja

1. Središnja druga ugovorna strana podnosi nadležnom tijelu na odobrenje vlastitu procjenu kapitala potrebnog za pokrivanje gubitaka koji proizlaze iz rizika poslovanja koja se temelji na razumno predvidivim nepovoljnim scenarijima koji odgovaraju njezinom modelu poslovanja u skladu s ovlastima tog nadležnog tijela na temelju glave I. Uredbe (EU) br. 648/2012.

2. Kapitalni zahtjev za rizik poslovanja jednak je odobrenoj procjeni te se na njega primjenjuje najniži iznos koji iznosi 25 % godišnjih bruto operativnih troškova. Za potrebe primjene ovog članka, bruto operativni troškovi razmatraju se u skladu s člankom 2. stavkom 4.

Članak 6.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO